

La **falconeria** és la caça amb ocells rapinyaires, especialment amb falcons, astors i d'altres. Biològicament es tracta d'una simbiosi entre l'home i l'animal, una relació en la qual ambdues espècies es beneficien.

Els orígens de la falconeria són molt antics. És possible que s'haja descobert a la Xina. Sembla que a Europa occidental va arribar amb les invasions dels gots. El primer testimoni gràfic, que data del segle V d. C., es troba en els mosaics de la vila del falconer, a Argos (Grècia). Posteriorment apareix en les lleis dels pobles germànics, que a poc a poc van traspasar les fronteres de l'Imperi Romà i es van assentar al sud dels rius Rin i Danubi.

A Europa, l'època daurada d'aquest art i afició va ser l'edat mitjana, des de del segle VI fins al segle XVI, en la qual es va practicar la caça amb falcons i astors i va gaudir del seu major auge i difusió, lligada a la noblesa i als potentats.

Avui és un esport que al món occidental es practica amb ocells criats en captivitat, la qual cosa no suposa cap perill per als ocells salvatges. No obstant això, encara hi ha zones remotes en les quals se segueixen capturant ocells silvestres, encara que a Orient, llar dels mongols nòmades descendents de Gengis Khan, és una pràctica bastant freqüent encara avui dia i és el mètode de subsistència de part de la població nòmada.

En novembre de 2010 la falconeria va ser declarada patrimoni immaterial de la humanitat per ser un dels mètodes de caça tradicionals més antic, selectiu amb les preses cinegètiques, no contaminant i respectuós amb el medi ambient.

Començarem al Palau de Cerveró el cicle dijous 3 de maig amb la projecció de **"Kes", de Ken Loach (1969)**, en la qual un xicot d'un barri marginal aconsegueix projectar tot el seu amor en la seua relació amb un petit falcó.

Dijous 10 de maig projectarem **"La cazadora del águila" (The Eagle Huntress), d'Otto Bell (2016)**, que ens trasllada a Mongòlia, on Aisholpan, una xiqueta de 13 anys lluita contra una arrelada cultura misògina per convertir-se en la primera caçadora d'àguiles en dos mil anys d'història dominats per homes.

Dijous 17 de maig projectarem la pel·lícula canadenca **"No llores, vuela" (Aloft), de Claudia Llosa (2014)**, que conta la relació entre una mare que arriba a ser una famosa artista i un peculiar cetrer que viu marcat per una doble absència.

Finalment tancarem el cicle dijous 24 de maig amb la projecció de **"El último suspiro" (Lost and Delirious) de Léa Pool (2001)**, en què una jove que ha sofert un revés sentimental aconsegueix superar-lo gràcies a la falconeria.

La **cetrería** es la actividad de cazar con aves rapaces, especialmente con halcones, azores y otras aves de presa para la captura de especies de volatería o de tierra. Biológicamente se trata de una simbiosis entre hombre y animal, una relación en la que ambas especies se benefician. Los orígenes de la cetrería son muy antiguos. Es posible que se haya descubierto en China. Parece que a Europa occidental llegó de mano de las invasiones godas. El primer testimonio gráfico, datado en el siglo V d. C., se encuentra en los mosaicos de la Villa del Halconero en Argos (Grecia). Posteriormente aparece en las leyes de los pueblos germánicos que poco a poco fueron traspasando las fronteras del Imperio de Roma y se asentaron al sur de los ríos Rin y Danubio. En Europa la época dorada de esta arte y afición fue la Edad Media desde del s VI al s.XVI. en la que se practicaba la caza con halcones y azores y disfrutó de su mayor auge y difusión, ligada a la nobleza y a los potentados.

Hoy es un deporte que en el mundo occidental se practica con aves de presa criadas en cautividad, lo cual no supone ningún peligro para las aves salvajes. Sin embargo, aún hay zonas remotas en las que se siguen capturando aves silvestres. Aunque en Oriente, hogar de los mongoles nómadas descendientes de Gengis Khan es una práctica bastante frecuente aún hoy en día, y es el método de subsistencia de parte de la población nómada.

En noviembre de 2010 la cetrería fue declarada Patrimonio Inmaterial de la Humanidad, por ser uno de los métodos de caza tradicionales más antiguo, selectivo con las presas cinegéticas, no contaminante y respetuoso con el medio ambiente.

En El Palau de Cerveró comenzaremos el ciclo el jueves 3 de Mayo con la proyección de "**Kes**" (**Ken Loach, 1969**), donde un chico de un barrio marginal consigue proyectar todo su amor en su relación con un pequeño halcón.

El jueves 10 de Mayo proyectaremos "**La cazadora del águila**" (**The Eagle Huntress, Otto Bell, 2016**), la película nos traslada a Mongolia, donde Aisholpan, una niña de Mongolia de 13 años que lucha contra una arraigada cultura misógina para convertirse en la primera cazadora de águilas en 2.000 años de historia dominados por hombres.

El Jueves 17 de Mayo proyectaremos la película canadiense "**No llores, vuela**" (**Aloft, Claudia Llosa, 2014**), narra la relación entre una madre que llega a ser una famosa artista; y él, un peculiar cetrero que vive marcado por una doble ausencia.

Por último cerraremos el ciclo el jueves 24 de Mayo con la proyección de "**El último suspiro**" (**Lost and Delirious, Léa Pool, 2001**), donde una joven que ha sufrido un revés sentimental consigue superarlo gracias a la cetrería.

Falconry is the activity of hunting by means of birds of prey, especially falcons, goshawks and other birds of prey in order to capture flying or land animals. Biologically, it is a symbiosis between bird and man, a relationship from which both species are benefited. The origins of falconry are ancient and it was possibly discovered in China. Apparently, it arrived to Western Europe due to Goth invasions. The first visual demonstration dates from the 5th century B.C., and it lays in the mosaics of Villa of the Falconer at Argos (Greece). Later, it appeared in the laws of German peoples which were going through the borders of the Roman Empire and settle to the south of Rhine and Danube. In Europe, the golden age of this art and pastime was the Middle Ages, from the 1st to the 16th centuries, in which hunting with falcons and goshawks was linked to nobility and the upper-class. Falconry experienced then its greatest peak and promotion.

Today, in the Western world it is practiced with birds of prey breed in captivity, implying no risks for wild animals. However, there are some remote areas in which they still capture wild birds. In Orient, home of nomad Mongols descendants from Gengis Khan, falconry is frequently practised nowadays. Part of the nomad population do survive thanks to this hunting method.

In November 2010, falconry was declared Intangible Cultural Heritage of Humanity, for being one of the most ancient traditional hunting practices, selectional with the potential preys, non-contaminant and environmentally friendly.

At Cerveró Palace, the season will start on Thursday, 3 May with "**Kes**" (**Ken Loach, 1969**), a film about a boy from a British slum who shows all his love through his relationship with a little falcon.

On Thursday, 10 May it will be screened "**La cazadora del águila**" (**The Eagle Huntress, Otto Bell, 2016**). This film is set in Mongolia, where Aisholpan, a 13-year-old Mongol girl fights against a unwavering misogynist culture in order to become the first eagle hunter in 2,000 years of history dominated by men.

On Thursday, 17 May it is the turn of the Canadian film "**No llores, vuela**" (**Aloft, Claudia Llosa, 2014**). It narrates the relationship between a mother who becomes a famous artist and a peculiar falconer who lives distraught by a double-absence.

Finally, the season will be closed on Thursday, 24 May with "**El último suspiro**" (**Lost and Delirious, Léa Pool, 2001**). A young woman has suffered a romantic mishap and overcomes it thanks to falconry.